

ადამიანური გონის ეპოლუციური განვითარების სოციალურ-ეკონომიკური გზა

ეთერ თაკალანძე

ეკონომიკის აკადემიური დოქტორი

საკვანძო ტერმინები: გონი; ადამიანის (ერი, კაცობრიობა) საზოგადოებრივი თვითშეგნების დონე; საზოგადოებრივ-ეკონომიკური ფორმაცია; ქრისტიანული წელთაღრიცხვის 2 ათასწლეული; ადამიანი (ერი, კაცობრიობა); დედამიწა.

ეროვნულ-დემოკრატიული პოლიტიკურ-ეკონომიკური მოწყობა ქვეყნის ისტორიულ-გეოგრაფიულ საზღვრებში, ჩვენი კვლევის მიხედვით¹, კონკრეტული სოციალური მოთხოვნაა ყოველი ერის მიმართ. ანუ, დამდეგ 2,0 ათასწლეულში საქართველოს სახელმწიფოებრიობა ჩვენი ქვეყნის ისტორიულ ფიზიკურ-გეოგრაფიულ საზღვრებში რომ უნდა აღსდგეს, ქართულმა სახელმწიფომ, საქართველოს თორმეტი ისტორიული რეგიონი უნდა მოიცვას. სახელმწიფოებრიობისა თუ, მისი თვითგანვითარებისუნარიანობის მუდმივად შენარჩუნებისათვის სოციალურად განსაზღვრული, დამდეგი 2,0 ათასწლიანი ვადა უნდა დაყვანილიქნას საუკუნეებზე და, ამასთან, თავად საუკუნეშიც, - წინასწარ განსაზღვრულ ერთეულებზე; - უნდა გადანაწილდეს ქვეყნის რეგიონალური თვითგანვითარების საქმიანობა სისტემურად დროის დინებასთან, ქვეყნის მთელს ტერიტორიაზე, და, ყოველ რეგიონში ამ ვადის დაცვის უზრუნველყოფის მიზნით. ანუ, ამ ვადის დაცვის რეგიონული თვითგანვითარების საქმიანობასთან სისტემურად ორგანიზაცია-მართვის პოლიტიკურ-ეკონომიკური ფუნქცია უნდა დაყვანილიქნეს, ერთის მხრივ, დროის მიმდინარეობისა და, მეორის მხრივ, ქვეყნის თვითგანვითარების

1 იხ.: ავტორისეული მოკვლევა აღნიშნულ პრობლემაზე ჩვენს ჟურნალში 2000-2012 წლებში. ამჟღერად ავტორი გვთავაზობს წინამდებარე მოკვლევას და ჩვენს ჟურნალში ამ სტატიას ვაქვეყნებთ მისი - დაჟინებული მოითხოვნით, სტილის დაცვით.

საქმიანობათა სისტემური აღრიცხვა-ანგარიშგების ორგანიზების ბაზაზე, ხუთწლიან (ე.ი. სახელისუფლო-საარჩევნო პერიოდულობით) პერსპექტიულ გეგმებზე; სხვა სიტყვებით, ყოველი მოცემული სახელისუფლო საარჩევნო პერიოდი, არის რა ხსენებული, 2,0 ათასწლიანი ვადის შესრულების სისტემური აღრიცხვა-შეფასების საგანი, არის საპასუხისმგებლო - საგამოცდო ვადა, ხელისუფლებაში არჩეული პიროვნებების ეროვნული თვითშეგნების დონის შეფასებისათვის; იგი არის ეროვნულ-საკაცობრიო სოციალური ფუნქცია-დანიშნულების აღსრულებისა და, მაშასადამე, ეროვნულ-საკაცობრიო ინტერესების დაცვის თვალსაზრისით, სამართლიანი შეფასებისათვის; ამასთან, პიროვნების ამგვარი ფუნქცია-დანიშნულების აღსრულება ქვეყნის სახელმწიფოებრივ სისტემაში ადამიანის ეროვნული უფლებების მის ეროვნულ-საზოგადოებრივ მოვალეობებთან ბალანსირების პრინციპით, ეროვნული ენერგიის დადებითი ძალის პრიორიტეტული ზრდის სახელმწიფოებრივად დაცვას გულისხმობს.

ახალ ერაში (მერწყული), ჩვენს პლანეტაზე, ურთიერთთან მიმდებარე ქვეყნებში თანმიმდევრულობით დროში განესაზღვრებათ კანონზომიერება - „ლაზარეს“ მიხედვით, პოლიტიკურ-ეკონომიკური ურთიერთობების ორგანიზაციის ახლებური პირობები . აქ, ყოველ მოცემულ სახელისუფლო-საარჩევნო პერიოდში ეროვნული მისიის აღსრულების პოზიციიდან აღრიცხვა - შეფასების ძირითადი ობიექტი უნდა იყოს ქვეყნის რეგიონების მიხედვით თვითგანვითარების სოციალური შედეგი - ეროვნული ენერგიის დადებითი სალდო. ამგვარი შედეგი, რომელიც, ერთის მხრივ, დროის მსვლელობის, ე.ი. დედამიწის ბრუნვის, რიტმისა და, მეორეს მხრივ, ხსენებული ხუთწლიანი გეგმის მიხედვით განსაზღვრული ეროვნული ენერგიის წარმოება-განვითარების საქმიანობის მიმდინარეობას შორის შესაბამისობას გულისხმობს, ამგვარი შესაბამისობის სახელმწიფოებრივად დაცვის თანმიმდევრულობისა და უწყვეტობის, ამასთან, ხელისუფალთა ინდივიდუალური პასუხისმგებლობის სისხლის სამართლებრივი გზით ორგანიზებას მოიცავს; რამე თუ, როგორც ეს ჩვენმა კვლევამ ადრე დაგვანახა, რეგიონთაშორისი სოციალური პირობების

ცვალებადობა, სწორედ დედამიწის მოძრაობის რიტმის შესაბამისია და ამას, სხვა ასტრო-ფიზიკური სხეულების დედამიწასთან მიმართების რიგითობის შესაბამისად, ამ მიმართების ძალთა თანაფარდობა განსაზღვრავს.

ჩვენ ვსაუბრობთ ქვეყნის ეკონომიკურ ურთიერთობებში დროის ნორმირებისა და ხარჯვის საქმიანობათა სისტემური აღრიცხვის პოლიტიკურ-ეკონომიკური ორგანიზაციის აუცილებლობაზე; - იმაზე, რომ ახალ 2,0 ათასწლეულში ეროვნულ-დემოკრატიულ პოლიტიკურ-ეკონომიკურ თეორიაში უნდა გამოიკვეთოს ხსენებული, სისტემური აღრიცხვის საქმიანობა; - უნდა შეიქმნას ამ ბაზაზე, ადამიანის საზოგადოებრივი შრომის შედეგის (ეროვნული სოციალურ-ეკონომიკური პროდუქტი - ეროვნული სოციალური ენერგიის დადებითი ძალის მახასიათებელი) მაჩვენებლის (ზემოხსენებული სალდო), მიხედვით შეფასებისა და წახალისების შესაძლებლობა.

არამატერიალისტური ფასეულობის - ეროვნული სოციალური ენერგიის მოძრაობა-განვითარება, რაც უნდა დაიწყოს შესაბამისი იდეოლოგიის - არამატერიალისტური საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკური თეორიის - შემოქმედებით საქართველოში, დედამიწაზე ამ უკანასკნელის ადგილმდებარეობისა გამო, ცხადია, ქვეყნის თვითგანვითარების პრაქტიკული საქმიანობის, სწორედ, ამ თეორიაზე აგებას გულისხმობს.

ცხადია, ზემოხსენებული ობიექტური (ასტრო-ფიზიკური) განსაზღვრულობა ნიშნავს იმას, რომ დღევანდელი საქართველოს საზოგადოებრივ პოლიტიკურ-ეკონომიკურ ურთიერთობებში უკვე უნდა უარყოფილიქნას კაპიტალისტური პოლიტიკურ-ეკონომიკური თეორია, რომელიც ქვეყნის პოლიტიკურ-ეკონომიკურ სისტემაში დომინირებს, მეტადრე, „ეკონომიკის“ სახელწოდებით [3; 4 და სხვა].

ქართულ ეკონომიკურ ლიტერატურაში კრიტიკული დამოკიდებულება კაპიტალისტური პოლიტიკურ-ეკონომიკური თეორიების მიმართ, ჩვენი მკითხველისათვის, გასული საუკუნის 90- ანი წლებიდან უკვე ცნობილია; კონკრეტულად „ეკონომიკსთან“ მიმართებაში კი, კრიტიკული დამოკიდებულება და მისი

არსებითი ხასიათის ნაკლოვანებების გამოაშკარავება ეკონომიკურ ლიტერატურაში, ქართველი ავტორის მიერ, 2008 წელს განხორციელდა.

პოლიტიკურ-ეკონომიკური სპეციალიზაციის პროფესორმა, ეკონომიკური მეცნიერების დოქტორმა გიორგი ჭინჭარაულმა, გამოიკვლია რა მრავალრიცხოვანი მეცნიერ-მკვლევარების მოსაზრებები „ეკონომიკის“ შესწავლის საგანთან დაკავშირებით, წარმოაჩინა ამ სახელმძღვანელო წიგნის შესწავლის საგანთან მიმართებით, ხსენებულ მეცნიერ-მკვლევართა უმრავლესობის აზრი; მან გამოიკვლია ის, რომ: ««экономикс» исследует вопросы рационального использования редких или ограниченных производственных ресурсов для производства различных товаров и распределения их с целью максимального удовлетворения потребностей человека» [5.85].

აღნიშნულ წიგნში პროფესორმა გიორგი ჭინჭარაულმა ეკონომიკური მეცნიერული პოზიციიდან დაასაბუთა თავისი დასკვნები იმაზე, რომ „ეკონომიკის“, როგორც ეკონომიკური თეორია, გვერდს უვლის პოლიტიკურ-ეკონომიკური და სოციალურ-ეკონომიკური ხასიათის, სამ ძირითად მოთხოვნას :

1) ამ თეორიაში არ არის ასახული ზოგადი კანონზომიერების მოთხოვნები, საწარმოო რესურსების წარმოება- განვითარების ორგანიზაციის საქმეში, რომლებიც ქვეყანაში პოლიტიკურ-ეკონომიკურმა სისტემამ უნდა დაიცვას;

2) ეს თეორია, არ ცნობს რა ეკონომიკურ ურთიერთობებს, როგორც საწარმოო პირობების განმსაზღვრელს, იგნორირებულს ხდის იმ ფიზიკურ რეალობას, რომ დედამიწაზე ადამიანი არის ძირითადი საწარმოო ძალა და, რომ, თავად ადამიანი არის უპირველესი რესურსი ჩვენს პლანეტაზე საწარმოო პირობების შემოქმედების საქმეში. პროფესორი წერს: «Вследствие недостаточного изучения экомических отношения осложняется проявление их потенциала, в результате чего, в практике возрастают транзакционные затраты, создаются проблемы в сфере регулирования внешних эффектов и в целом нерационально используется ресурсы производст» [5.87].

3) პროფესორი გ. ჭინჭარაულის განმარტებით, საწარმოო ურთიერთობები, როგორც პოლიტიკური ეკონომიკის შესწავლის საგანი, მოიცავს ამ ურთიერთობებში ნივთიერი რესურსების გადანაწილების პროცესს, რომელშიაც მთავარია სამუშაო ძალის (სულიერ-მატერიალური არსი!) გადანაწილება; - სწორედ ეს უკანასკნელი არის ის მთავარი სოციალური მოთხოვნა, რომელიც „ეკონომიკსში“ არის იგნორირებული და, რასაც არ ურიგდება პროფ. გ. ჭინჭარაული; იგი ხაზს უსვამს იმას, რომ სამუშაო ძალის გადანაწილება, რომელიც ყალიბდება ინდივიდებს შორის, ინდივიდებსა და კოლექტივებს შორის და, ა.შ., ხშირად გამოდის, როგორც ამ ძალის გადანაწილების ურთიერთობები; - რომ ეს ურთიერთობები იზადება არა მხოლოდ იმ ცვლილებებიდან გამომდინარე, რომლებიც ხდება წარმოებაში, არამედ, თავად ადამიანის მხრიდან შრომაზე მოთხოვნილების მიხედვით; მეცნიერი წერს: «...в ней (სამუშაო ძალა, ე.თ.) проявляется действия закона перемены труда, выражающего экономического отношения между обществом, предприятиями и носителями способностей человека к труду и степени удовлетворения его потребностей в труде» [6,60].

ანუ, ქვეყანაში თუ ქვეყნებს შორის სამუშაო ძალის გადანაწილების საქმის სახელმწიფოებრივ საქმიანობაში იგნორირება, რაც ამ ეკონომიკური თეორიის შესაბამისად, სახელმწიფოებრივი დემოკრატიული რეფორმების სახელწოდებით, ეროვნულ სახელმწიფოებში განხორციელდება და, რაც, თავისთავად, ადამიანების მხრიდან მუდმივი საცხოვრებელი ადგილის შენარჩუნების სოციალურ მოთხოვნასა და, მაშასადამე, ერის თვითგანვითარების საარსებო დანიშნულების აღსრულებას უპირისპირდება, არის სახელმწიფოს მხრიდან ამ მთავარი საწარმოო ძალის - ადამიანის (ერი, კაცობრიობა) - თვითგანვითარების ორგანიზაციამართვის ფუნქციაზე უარის თქმა, - მისი თვითგანადგურების ნინაპირობა; ამგვარი ეკონომიკური თეორია, გვერდს უვლის რა ადგილობრივი საზოგადოებრივობის (მოსახლეობის უმრავლესობა!) სოციალური უფლებების დაცვის ობიექტურ აუცილებლობას, განაპირობებს სოციალური და საზოგადოებრივი მეცნიერების, ზოგადად, მეცნიერების იგნორირებასა და მის უკუგანვითარებას;

ანუ, კაპიტალისტური თეორია უდევს საფუძვლად დღეისათვის ფორმირებად დისბალანსს, ჩვენი ქვეყნის, სხვა ქვეყნებისა თუ, მთლიანად დედამიწის, როგორც, სოციალურ-ეკონომიკური სხეულების, განვითარება-შენარჩუნების საქმიანობაში.

პროფესორი გ. ჭინჭარაულის ზემოხსენებულ ნიგნში აღიარებულია ის, რომ „ეკონომიკის“ არის საზოგადოებრივი ურთიერთობების (ეკონომიკური მოვლენა), შემეცნების თეორია ამ ურთიერთობების ფუნქციონირების ასპექტში; ანუ, გამომდინარე ზემონათქვამიდან, ჩვენ შეიძლება დავასკვნათ ის, რომ „ეკონომიკის“, თავისი საარსებო დანიშნულებით, არის კაპიტალისტური საზოგადოებრივი ეკონომიკური თეორიის პრაქტიკულად (ე.ი, ფუნქციონირების ასპექტში), გამოცდის საგანი; მისი მიზანია ამგვარი გამოცდის საფუძველზე სახელმწიფოებრივობის აგების მაცდუნებელი, კაპიტალისტური ნების (ზრახვა) განხორციელება; ეს არის ცრუ, უფრო ზუსტად, სოციალური და საზოგადოებრივი მეცნიერების იგნორირებისა და, ადამიანების ნებაზე ძალადობრივი ზემოქმედების გზით, ე.ი. კაპიტალისტების მიერ ქვეყანაში არჩევნების გაყალბების მიზნით გაღებული ფულის ფასად, მოსახლეობის ეროვნულ-დემოკრატიული უფლებების მიტაცების, - ამ ვერაგი ზრახვის რეალიზების - მცდელობა.

კაპიტალისტური თეორიის სიცრუე გამოიხატება შემდეგში:

ა) სახელმწიფოს ორგანიზაციული საფუძველია სოციალური კანონზომიერების მოთხოვნები, რომლებიც ასტრო-ფიზიკურადაა განსაზღვრული ერის, როგორც სულიერ-მატერიალური, თვითგანვითარებადი სხეული-სუბიექტის, მიმართ; ანუ, მისთვის პოლიტიკურ-ეკონომიკური ორგანიზაცია-მართვის, ე.ი. აღრიცხვის, ძირითად ობიექტს წარმოადგენს ეროვნული საზოგადოებრიობა - ოჯახი, გვარი, ტომი, ერი; ეს საზოგადოებრიობა, თავისთავად, თითოეულ ამ დონეზე და, საბოლოო ჯამში, ერში, უმრავლესობის ნების სისხლის სამართლის ანუ მემკვიდრეობითობის წესით დამცველი ადამიანების ერთობებია; მაშასადამე, სახელმწიფოებრივი ორგანიზაცია-მართვის ძირითადი ობიექტი არ შეიძლება იყოს კაპიტალისტური საზოგადოება, რომელიც, თვითშენარჩუნებისათვის, ორიენტირებულია რა, უპირველ-

სად, პიროვნების საკუთარ კერძო მფლობელობაში კაპიტალის დაგროვებაზე, იგნორირებულს ხდის საერო თუ საკაცობრიო ეკონომიკურ ურთიერთობებში ადამიანის სოციალური წარმომავლობის – ზოგადად ადამიანის მხრიდან მემკვიდრეობითობის, ე.ი. ქვეყანაში სისხლის სამართლის დაცვის ანუ ადამიანთაშორის ურთიერთობებში სისხლით ნათესაობისა თუ, რეგიონული სოციალურ-ეკონომიკური ერთიანობის პრიორიტეტულად დაცვის, ხოლო ამ ნიადაგზე, ჩვენი პლანეტის სოციალურ- ეკონომიკური ბალანსირების მოთხოვნებს.

ადამიანი, წარმომავლობით ატარებს სისხლში (გენი) რეგიონული სოციალურ-სათვის დამახასიათებელ თავისებურებებს; ამასთან, არსებითია ის, რომ ამ თავისებურებებს, უპირველესად. ადგილობრივი წყლისა და ხმელეთის მინარევების თავისებურებები განაპირობებენ. ე.ი, ქვეყანაში ეროვნული სისხლის წარმოების სოციალური ბუნების ან/და, ასე ვთქვათ, სისხლით ნათესაობითა და ქვეყნის საზღვრებით შეკრული ადამიანების ერთობის - ერის შიდასახელმწიფოებრივი თვითშემოქმედებაა უარყოფილი კაპიტალისტურ თეორიაში.

სოციალური ბუნების (კანონზომიერება) უარყოფა, რაზედაც ზემოთ ვსაუბრობთ, თავისი არსით, სახელმწიფოს მხრიდან საზოგადოებრივი ფუნქციის შესრულებაზე უარის თქმაა. აქედან გამომდინარე, კაპიტალისტურ იდეოლოგიაზე სახელმწიფოებრივი სისტემის აგება, როგორც ეს ზემოთ დავინახეთ, ცბიერებაა, - გონის უკეთურად გამოყენების მცდელობა; იგი ორიენტებულია იმაზე, რომ ერმა, ერებმა დაკარგონ ტრადიციული ეროვნული თვითგანვითარებისუნარიანობა და, ამ ნიადაგზე, მოიშალოს ქვეყანა, როგორც დედამიწის სოციალურ-ეკონომიკური ერთეული; გაუქმდეს მიკრო-სამყარო, რომელიც ერის ისტორიული სამკვიდროა და, რომელიც, თავისი ბუნებით, სწორედ, ერის თვითგანვითარებისათვის არის ასტრო-ფიზიკურად განსაზღვრული; ამგვარი, ზოგადსაკაცობრიო ბოროტების განზრხვის „ახლო“ მიზანი კი, რომელიც, მეტადრე, მონოპოლისტური ჟინის სახით, მძლავრობს მოსახლეობის მცირე ნაწილის წარმომადგენლების ფსიქიკაში, არის თანამედროვე მსოფლიო კაპიტალისტურ- საზო-

გადოებრიობრივი ურთიერთობების არსებობა-ფუნქციონირების შენარჩუნება, რასაც, ამ განაზრახის მიხედვით, უნდა მოჰყვეს ეროვნული ბუნებრივი სიმდიდრის (ასტრო-ფიზიკური განსაზღვრულობის!) კაპიტალისტურ-მონოპოლისტურ საკუთრებაში მოქცევა; ეს, „ახლო“ მიზანი, თავისთავად, კაცის (მამაკაცი, დედაკაცი) ადამიანურობის (სიყვარული, მემკვიდრეობითობა, მორალი ანუ კეთილგონიერება, იგივე, ასტრო-ფიზიკური სამყაროს თვითშემოქმედებაში თანამონაწილეობა!), სიმალლიდან დაცემაა. ეს უკანასკნელი დედამიწაზე მოაქვს ადამიანის აზროვნების კაპიტალისტური განვითარების, ე.ი. ოჯახური ბედნიერების სანაცვლოდ, პირადისა თუ შთამომავლების აზროვნების ნივთიერ სიმდიდრეზე ორიენტირებული პოლიტიკურ-ეკონომიკური სისტემის არჩევანს, - მოაქვს უფლის (რწმენის, მორალისა და სამყაროს შემოქმედი) ძალის ფულის ძალაში გაცვლის არჩევანს. ეს კი, თავისთავად, კაცის სულიერი სიმდაბლის გამომხატველი ქმედებაა, მისი თვითგანადგურების წინაპირობაა.

ირკვევა ის, რომ კაპიტალისტური საზოგადოებრივ-ეკონომიკური თეორია (ხსენებული ორიენტირება) არის, არც მეტი, არც ნაკლები, მიზანმიმართული, სოციალური კანონზომიერებით-“ლაზარე“ გაპირობებული გამოცდა ადამიანებთან მიმართებაში. იგი, ამ ახალი 2,0 ათასწლეულის დასაწყისში ემსახურება ადამიანის საზოგადოებრივი თვითშეგნების განვითარების თვალსაზრისით, მოცემულ ქვეყანაში მიღწეული დონის წარმოჩინება-შეფაების საქმეს. ანუ, ამ გამოცდამ ადამიანის (ერი, კაცობრიობა) მიმართ, ახალი 2,0 ათასწლეულის დამდეგს უნდა ფიზიკურ ქმედებებში გამოავლინოს ქვეყანაში ადამიანების სულიერი ძალა; გამოავლინონ ადამიანებმა ურთიერთთან მიმართებების საზოგადოებრივ წესებზე დაყრდნობით, სულიერი სიმტკიცე რწმუნებულ რელიგიურ აღმსარებლობასთან, - გამოავლინონ გონივრული დამოკიდებულებები ეროვნულ ტრადიციებზე და ეროვნულ ცნობიერებასთან, ოჯახურ სიყვარულთან, მიმართებაში; - გამოაშკარავდეს ადამიანის სულიერი სიჯანსაღე, - მისი საზოგადოებრივი თვითშეგნების რეალური დონე.

ბ) „ეკონომიკის“, როგორც თეორია, უარჰყოფს იმ სოცი-

ალურ რეალობას (კანონზომიერი მოთხოვნა), რომ ადამიანის (ერი კაცობრიობა) ქმედებას მისივე აზროვნება (იდეა, იდეოლოგია) უსწრებს. ეს ბუნებრივი რეალობა, ცხადია არ გამორიცხავს იმ აზრს, რომ პრაქტიკული საქმიანობა ქმნის საფუძველს თეორიული კვლევის განვითარებისათვის. მაგრამ, რაც არსებითია, ქმედება, ე. ი. ადამიანური (იგივე, საზოგადოებრივი), საქმიანობა პროცესია, რომელიც გულისხმობს ყოველ კონკრეტულ მომენტში, კონკრეტული ადამიანის ან/და კონკრეტული საზოგადოების (ფიზიკური სხეული), მოძრაობას, - მის არსებობას კონკრეტული, ერთიანი დროისა და სივრცის პირობებში. ანუ, კონკრეტული სუბიექტის საქმიანობა უშუალოდ არ მოიცავს და, შესაბამისად, იგნორირებულს ხდის სხვა, მსგავსი სუბიექტებისათვის ამგვარივე საქმიანობათა შესრულებისათვის ასეთივე ერთიანი პირობების დაცვას; - იგი (პროცესი) არ მოიცავს, ვთქვათ, ერის, ერების, კაცობრიობის - ამ სოციალური ერთეულების , ან კიდევ, - ასტროფიზიკურ სივრცეში დედამიწის თვითმყოფადობის მუდმივად შენარჩუნების უზრუნველყოფის საერთო- ეროვნულ თუ, საერთო-საკაცობრიო პირობებს.

ასე, რომ ბუნების იმ ზოგადი და უზოგადესი [7, 84], (მაგ.: დროისა და სივრცის ერთიანობის, სხეულის გარდნის, მიზიდულება-განზიდულების და სხ.) კანონების საზოგადოებრივი ურთიერთობების პოლიტიკურ-ეკონომიკურ თეორიაში იგნორირება და, ამგვარი თეორიის სწავლება ქვეყნის უმაღლეს სასწავლებლებში, არსობრივად. ქვეყანაში ადამიანის მიერ ადამიანის განადგურების მიმართულების არჩევანია.

ბ) ცრუ - საზოგადოებრივი ანუ კაპიტალისტურ-საზოგადოებრივი იდეოლოგიით „გამართლებული“ ცდუნებაა - ერის მოტყუებაა ის რეალობა, რომ მშობლიური, ოჯახური სიყვარულის - პატრიოტული სულისკვეთების ანუ კეთილგონივრულად მოაზროვნე ადამიანების ქვეყანაში, კაპიტალისტური იდეოლოგია საზოგადოებრივი იდეოლოგიის სახელითაა დაკანონებული.

ასტრო-ფიზიკური განსაზღვრულობით, მატერიალისტური საზოგადოებრივ-ეკონომიკური ფორმაციის ნიადაგზე მოეთხოვა ადამიანს (ერი, კაცობრიობა) გასული 2,0 ათასწლეულის მან-

ძილზე (ვადაში) თვითშემეცნება. ანუ ამ, გასულ, პერიოდში მან თავისი გარემომცველიდან, მხოლოდ მატერიალური (ნივთიერი) გარემო-სივრცის შემეცნება-ათვისება განახორციელა; მაგრამ, რაც რეალობაა, მისი გარემომცველია, ასევე, არამატერიალური, უხილავი სულიერი სასიცოცხლო ენერგია, განთავსებული მის გარშემო „ცარიელ“ სივრცეში, - „ციური“ თუ ადამიანური წარმომავლობის გონიერება ანუ სიკეთე და საამურობა, როგორც მოცემულობა; ეს უკანასკნელი, რომელიც, ასევე და, მეტადრეც, სასიცოცხლო დანიშნულების ფასეულობაა არა მხოლოდ ამ კონკრეტული ერისათვის და, რომელიც, შესაბამისად, არის პოლიტიკურ-ეკონომიკური დაცვის ობიექტი მთლიანად დედამიწაზე სოციალური გარემოს შენარჩუნების თვალსაზრისით, აღმოჩნდა, რომ იგივე კანონზომიერი განსაზღვრულობით არის დაცვის ობიექტი უკვე დამდეგი, ახალი 2,0 ათასწლეულის ადამიანისათვის (ერი, კაცობრიობა); ამასთან, ახალი დროის ამ სოციალური მოთხოვნის აღსრულება, კერძოდ, არამატერიალისტური ეროვნულ-დემოკრატიული პოლიტიკურ-ეკონომიკური თეორიის შემუშავება მოითხოვება, პირველ რიგში, ქართული სახელმწიფოსაგან; ეს უკანასკნელი მოთხოვნა, რომელსაც დედამიწაზე, კავკასიის წყალგამყოფზე საქართველოს ფიზიკურ-გეოგრაფიული მდებარეობა განაპირობებს, თავის მხრივ, გულისხმობს მოცემული 2,0 ათასწლეულების გასაყარზე საქართველო-სახელმწიფოს არსებობას, და, ამასთან, - ქართველი ერის თვითგანვითარებისუნარიანობის ფიზიკური ფორმით დადასტურებას (იურიდიული დასაბუთება); ანუ, ამგვარი უნარის გამოვლინება, რაც ქართული სახელმწიფოებრივობის ახალი ეტაპობრივი პერიოდით გახანგრძლივების გარდაუვალი პირობაა, ცხადია, შეუთავსებელია კაპიტალისტურ პოლიტიკასთან, რომელიც ეროვნული პოლიტიკურ-ეკონომიკური მეცნიერული აზროვნების იგნორირებაზე ხელისუფლების ნებართვითა და ხელისშეწყობით არის თავსმობვეული ქვეყნის მოსახლეობაზე; - თავსმობვეულია შეპარვით, სახელმწიფოებრიობის მოშლის მიზანი ცრუ სახელწოდებით - „სახელმწიფოებრივი რეფორმა“. ეს პოლიტიკა, სართაშორისოდ ნოდებული, კაპიტალისტური საზოგადოებრივი ორგანიზაციული

წარმონაქმნების მიერ არის ქვეყანაში ინიცირებული იმისათვის, რომ ამ ქვეყანაში სახელმწიფოებრივი ხელისუფლების მოსყიდვა-გამოყენებისა (დასაქმება) გზით და ფარული ანუ სიყალბის, სიცრუისა თუ სხვა ეშმაკობებზე, ამასთან, შერჩევით სამართლიანობაზე დაყრდნობით, ქვეყანაში შენარჩუნებულიქნას კაპიტალისტური სისტემა - უარი ეთქვას სახელმწიფოს ეროვნულობას.

ზემოხსენებული მიზანი, როგორც რეალურად არსებული მიზეზი - ფაქტი, საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლების მიერ თავისი ხალხისათვის, თუნდაც მხოლოდ, 2014 წლის 16 ნოემბერს მონგეული, საგანგებო, სრულიად საქართველოს ეროვნული ყრილობის გადაწყვეტილებების - პოლიტიკურ-ეკონომიკური სისტემის შეცვლის შესახებ - დამალვისა (მასმედიაში არგამშვება), ააშკარავებს ამ ხელისუფლების მიერ არჩეული პოლიტიკური კურსის სიცრუეს; ამგვარი მიზეზის არსებობა, თავისთავად ამხელს კაპიტალისტური პოლიტიკურ-ეკონომიკური სისტემის ანტი-ადამიანურ, ანტი-ეროვნულ ხასიათს; პარალელურად ამასთან, იგი ააშკარავებს მოქმედი სახელმწიფოებრივი ხელისუფლების არაკომპეტენტურობას ან/და - არაგულწრფელობას მშობლიურ ერთან მიმართებაში.

ქვეყანაში ეროვნული უფლებების დაცვის პრინციპის, ე.ი. სისხლით „დათესილი“ მარადიული სიყვარულის უნარის, განმტკიცების სოციალური ბუნების (კანონზომიერება-„ლაზარე“), ათვისება და ამ ნიადაგზე, დამდეგი 2,0 ათასწლეულის ქართველი ერის თაობებში ადამიანის აზროვნების ორიენტირება ევოლუციური განვითარების მიმართულებით, დაწყებული საკუთარი ოჯახიდან, მთელს ეოვნულ საზოგადოებრიობაში, არის ამ ქვეყნის ყოველი მაცხოვრებლისა და, უპირველესად, სახელმწიფო ხელისუფლებაში მოსული ადამიანების მოქალაქეობრივი ანუ დემოკრატიული მოვალეობა. რამე თუ, ადამიანის ეროვნულ-დემოკრატიული უფლებების სახელმწიფოებრივად დაცვა არის, თავად სახელმწიფოს თვითშენარჩუნების გარდაუვალი პირობა; მაგრამ, ამ და ამგვარი სხვა სოციალური მოთხოვნების შესახებ ახალ ინფორმაციულ წყაროსთან ქვეყნის კონკრეტოლი პოლი-

ტიკური სუბიექტის მხრიდან ზიარებისა, ხოლო ამჯერად, უკვე სრულიად საქართველოს ეროვნული ყრილობის გადანყვეტილების არსებობის მიუხედავად, სამწუხაროდ, საქართველო-სახელმწიფოში, ბოლო სამი საარჩევნო პერიოდის ხელისუფლები, ერთად შეკრულად, უჭერენ რა მხარს კაპიტალისტურ იდეოლოგიას, გაურბიან ხსენებულ პასუხისმგებლობასაც და, ამასთან, თავისთავზე აღებულ, თანამდებობრივ მოვალეობასაც; ისინი ქვეყანაში ეროვნულ-დემოკრატიული უფლებების დაცვის სანაცვლოდ, არჩევანს აკეთებენ, (ე.ი. საკუთარი და მომავალი თაობების აზროვნებას წარმართავენ) დროებითი ფასეულობის (კერძო კაპიტალისტური სიმდიდრე) ზრდაზე ან/და, ასე ვთქვათ, - წარმართავენ პოლიტიკას ადამიანის ეროვნული უფლებების დათმობის ფასად, მსოფლიო კაპიტალისტურ კონკურენციაში ჩვენი ერთი-ორი მოქალაქისათვის მონაწილეობის უფლების მოძიებისაკენ; ცხადია, ხელისუფლებამ ამგვარი დათმობის ფორმით დააფიქსირა მხოლოდ თავისი (არა ეროვნული!) არჩევანი იმაზე, რომ საქართველოში სახელმწიფოებრიობა ახალ 2,0 ათასწლეულში აღარ გახანგრძლივდება ანუ ერის თვითშემეცნება-თვითგანვითარება ქვეყანაში დასრულდა; მაგრამ ეს სიცრუეა, - ასეთი არჩევანი ეროვნული სულაც არ არის [8,51].

გ) შექმნილი მიწიერი მატერიალური და სოციალური შედეგების მოქცევა კერძო მესაკუთრე კაპიტალისტების მფლობელობაში ქვეყნის მოსახლეობის სოციალური უფლებების „ერთი მუჭა“ მსოფლიო მონოპოლისტებისა და კერძო მესაკუთრე კაპიტალისტების ნება-სურვილზე დაქვემდებარებას ნიშნავს; ეს, რაც მთავარია, მოსახლეობის უმრავლესობაში აზროვნების თავისუფლების არდაცვაა, - აზროვნების კეთილგონივრული განვითარების სახელმწიფოებრივი ფუნქცია-დანიშნულების იგნორირებაა, - ამ უმრავლესობის მოგყუება [8, 86-108].

დ) ასტრო-ფიზიკური განსაზღვრულობით, დედამიწაზე კონკრეტული ერის თვითშემოქმედებისათვის შექმნილი მიკროსამყარო (ხმელეთი, წყალი, სოციალური) არის ქვეყანა, რომელიც კონკრეტული ტერიტორიული სივრცის ფიზიკურ-გეოგრაფიულ შემოსაზღვრულობას გულისხმობს და, წარმოადგენს ბუნებრი-

ვი სანარმოო რესურსების ერთიანობას, მხოლოდ ამ ერთი, ერის - ამ ქვეყნის შემოქმედის - საერთო- ეროვნული კუთვნილება; ანუ, ერი, რომელიც, კანონზომიერება-„ლაზარეს“ შემეცნება-გაცნობიერების ნიადაგზე აითვისებს და უპატრონებს ქვეყანას, ეროვნული სისხლის მემკვიდრეობითობის დაცვის თანმიმდევრულობითა და განუწყვეტილად, 2,0 ათასწლიანი გახანგრძლივების გზით, არის თვითგანვითარებისუნარიანი; შესაბამისად, მას ამ ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკურად ბალანსირებული განვითარების უწყვეტობა მოეთხოვება; ქვეყანა, როგორც ეროვნული განკარგვის ტერიტორიული სივრცე, კონკრეტული ერისათვის არის განსაზღვრული საარსებოდ; განსაზღვრულია იგი კონკრეტული ერის სოციალური მისიის აღსრულების, - 2,0 ათასწლიანი პერიოდულობით გახანგრძლივების პირობით; კაპიტალისტური იდეოლოგია ჰქმნის ამ პირობის არშესრულების - ერის თვით-განადგურების პირობებს.

ირკვევა ის, რომ კაპიტალისტური საზოგადოებრივი პოლიტიკურ-ეკონომიკური თეორიის - „ეკონომიკისი“, მისი შემკვეთებისა და ავტორების მეშვეობით, იდუმალ მიზანს ასრულებს; -განახორციელებს სოციალური კანონზომიერების-„ლაზარე“ იმ კონკრეტულ მოთხოვნას, რომელსაც შორსგამიზნული, ადამიანისათვის არგამხელილი, კეთილგონივრული, - ადამიანის სულში კრიტიკული აზროვნების განვითარების მიზანი აქვს. კაპიტალისტური საზოგადოებრივი თეორია, რომელიც ადამიანის ორგანიზმში აზროვნების კონცენტრაციის ცენტრად ანუ ტვინის ამ ფუნქციის განვითარების საფუძვლად, ამ ახალ დროშიაც, მატერიალისტური (კაპიტალისტური) ეკონომიკური ურთიერთობების განვითარების მიმართულებას ირჩევს, ცხადია, ნებით თუ უნებლიედ, მაღავს (ცრუობს, არ ამჟღავნებს) ამ ურთიერთობებში არამინიერი თუ მინიერი სოციალური მოთხოვნებისა და ეროვნულ-დემოკრატიული მოთხოვნილებების ამ თეორიაში იგნორირების ფაქტს.

აღნიშნული სოციალურ-ეკონომიკური გარემოება (ფაქტი), რაც ადამიანების კრიტიკული აზროვნების აუცილებლობას ჰქმნის, ააშკარავებს „ეკონომიკისა“ და, ზოგადად, კაპიტალისტური თეორიების ზემოხსენებულ, იდუმალ, (უფრო სწორად, კანონზო-

მიერებით-„ლაზარე“ გაპირობებულ), კეთილგონივრულ სოციალურ დანიშნულებას. დედამინაზე ამ იდუმალების არცოდნის პირობებში, ავტორები ამ თეორიას შეიმუშავებენ ქვეყანაში დამკვიდრებული საზოგადოებრივი ურთიერთობების პრაქტიკიდან გამომდინარე და, პარალელურად, - უშუალოდ მათს ფსიქიკაში „ზეციური გონით“ ანუ არამინიერი უარყოფითი სულიერი ძალის - ეშმაკური ანუ არაკეთილი რწმენის ძალის - „კარნახის“ (დაუფლება), საფუძველზე; ამგვარი მტკიცე რწმენის ძალა, როგორც დადებითი ასევე, უარყოფითიც, მსოფლიო ბანკის გამოკვლევებით [9, 44], ობიექტურად, ე.ი. თავად სოციალური კონზომიერებით, არის მთელს მოსახლეობაში თანაბარი რაოდენობის შემადგენლობის უმცირესობის (10–12 პროცენტის) ხვედრი; ამგვარი სოციალური ბუნება ჰქმნის ქვეყანაში ეროვნული სახელმწიფო ხელისუფლების მიერ მედია-საშუალებებზე საერთო ეროვნული საკუთრების დაკანონება-დაცვის აუცილებლობას (ფუნქციას); რამე თუ, სოციალურად აუცილებელი, დადებითი თანაფარდობა, ე.ი. მოსახლეობაში სულიერ ძალებს შორის დადებითი ბალანსის უზრუნველყოფა გულისხმობს, სწორედ, მოსახლეობის დიდი უმრავლესობის (88–90 პროცენტი - მედია-დამოკიდებული მოსახლეობა) ინფორმირებულობის, ე.ი. აზროვნების, უფლების სახელმწიფოებრივად დაცვას, - ინფორმაციის საშუალებების, (- ზოგადად, წარმოების საშუალებების) - საერთო ეროვნული დანიშნულებით, (არა მხოლოდ კაპიტალისტური), მომსახურების სახელმწიფოებრივად ორგანიზებას.

პიროვნების სულში ეშმაკური რწმენის ძალა ვლინდება მის ფიზიკურ ქმედებებში, - შურის ,ეგოიზმის, პატივმოყვარეობის, ამპარტავნობის თვისებებად; ადამიანის სულიერ ენერგიაში და, ასევე, ზოგადად, ერის, კაცობრიობის სოციალურ ენერგიაში, კანონზომიერება-„ლაზარედან“ გამომდინარე ახალი ინფორმაციის მიხედვით, და ასევე, დღევანდელი რეალური მდგომარეობითაც, უარყოფითი ძალის ხე. წილი, (რაც, თავისთავად, ჩვენი ერის ფუნქციონირება - ლეგიტიმურობაშია გამოხატული), 0,5 -ზე ნაკლებია; ამავე ინფორმაციით, ეს კოეფიციენტი დამდეგი 2.0 ათასწლეულის ბოლოსთვის, 0,6- მდე რომ უნდა ამაღლდეს, სწორედ ამით,

უკვე არის მინიშნებული ახალი სოციალურ-ეკონომიკური ფორმაციის ძირთად მიზანზე; - იმაზე რომ მთელს მოსახლეობაში დადებითი ენერგიის ძალის მატარებელთა ხვ. წილის ამაღლება 50-დან 60 პროცენტამდე, ე.ი. სახელმწიფოში (ქვეყანაში) დემოკრატიულობის ხარისხის 10-12 ($0.6 \cdot 100 : 0.5$) პროცენტამდე აყვანა არის მთავარი სოციალური მოთხოვნა დედამიწასთან (ადამიანის) მიმართებაში, - რომ ამ მოთხოვნის აღსრულება განსაზღვრავს ქრისტიანული წელთაღრიცხვის 2,0 ათასწლების გასაყარზე ადამიანის (ერის, კაცობრიობის) თვითშენარჩუნების საკითხს [2].

მოკლედ, ზოდიაქოს ნიშნის 12 თანავარსკვლავედის სისტემებში თანმიმდევრულბით, ჩვენი პლანეტის „მოგზაურობის“ 14 ათასწლიანი ხანგრძლივობა, კანონზომიერება- „ლაზარეს“ სოციალური მოთხოვნებიდან გამომდინარე, გულისხმობს დამდეგსა (მერწყული) და მომდევნო (თხის რქა) ასტრო-ფიზიკურ გარემოცვაში ადამიანური გონის განვითარების 7 ეტაპობრივი საფეხურის ($14 : 2 = 7$) გავლას. ხოლო, განვითარების ამ გზაზე, დღევანდელ ანუ მერწყულის ერას კაცობრიობას განსაზღვრული აქვს მე-6 ეტაპობრივი საფეხურის მიღწევა; ეს- მაშინ, როცა, იგივე, კანონზომიერება- „ლაზარეს“ ინფორმაციით (მოთხოვნები), და, ასევე, რეალურადაც, ეს განსაზღვრულობა თანამედროვე კაცობრიობასთან მიმართებაში, გამოხატულია ამ მაჩვენებლის ისეთი ნიშნულით (მე-5 დონე), რომლითაც ქვეყნის მოსახლეობაში კეთილგონივრულად მოაზროვნეთა ზღვრული ხვედრი წილი, სულ ცოტა, 50 % + 1 კაცის რაოდენობითაა განსაზღვრული.

როგორც ირკვევა, კანონზომიერება- „ლაზარეში“, ზემოთ წარმოჩინებული ასტრო- ფიზიკური სოციალური მოთხოვნები, არსობრივად, არის ახალი სამეცნიერო-საინფორმაციო წყაროდან (ახალი სიტყვა), აღებული, ინფორმაციული ბაზა, ზოგადად, საბუნებისმეტყველო და, უპირველესად, საზოგადოებრივი მეცნიერების დამდეგ 2,0 ათასწლეულში განვითარების თვალსაზრისით. ეს მოთხოვნები, რომლებიც საფუძვლად უდევს ქვეყანაში ეროვნულ-დემოკრატიული პოლიტიკურ-ეკონომიკური კურსის არჩევანის შესახებ, ზემოხსენებული ეროვნული ყრილობის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებს, მოიცავს უახლოეს ხანებში ამ

ყრილობის პრეზიდენტის მიერ, საგანგებო ხალხმრავალი აქციის დედაქალაქის „მოედანზე“ ორგანიზებას [9] . ამ საზოგადოებრივ ღონისძიებას, რომელსაც, ცხადია, აქვს ქართული ეროვნული პოლიტიკური ნების მსოფლიო საერთაშორისო პოლიტიკურ-ეკონომიკურ სისტემაში ლეგალიზების მიზანი, არის კანონზომიერება-„ლაზარეს“ კონკრეტული სოციალური მოთხოვნა, რომელსაც ადამიანის (ერი, კაცობრიობა) საარსებო მისია განსაზღვრავს: ხსენებული ლეგალიზება ასტრო-ფიზიკური პროცესია; ამომრჩეველმა ამ აქციაზე გამოსვლით, რომ უნდა გამოავლინოს გულწრფელობა ეროვნულ საზოგადოებრიობასთან, მშობელ ერთან მიმართებაში, ქვეყნის პოლიტიკურ-ეკონომიკური ინტერესების პრიორიტეტულად დაცვაზე თანხმობასთან დაკავშირებით, მან ეს (გულწრფელობა, სიმართლე), სწორედ, ამ აქციაზე თავისი გამოცხადებით უნდა გამოხატოს; ანუ, ამ აქციაზე მოსულმა ამომრჩეველმა უნდა გამოავლინოს თავისი 1) სიტყვის (შეთანხმება პოლიტიკური კურსის არჩევანის შესახებ), 2) საქმისა (ხელმოწერა სიაში - „გადარჩენისათვის“) და, 3) ქმედების (აქციაზე მოსვლა) ერთიანობა; მან უნდა დააფიქსიროს ამგვარი ერთიანობა, როგორც ამოსავალი (სისხლის სამართლებრივი დანიშნულების მქონე სოციალურ-ეკონომიკური) პრინციპი ეროვნულ-სახელმწიფოებრივ საქმიანობაში.

აღნიშნული, ასტრო-ფიზიკური სოციალური მოთხოვნის აღსრულების ფიზიკური პროცესი, კანონზომიერება-„ლაზარეს“ მიხედვით, ასეთია: ქართულ „მოედანზე“ ზემოხსენებული პრინციპით შემდგარი ერთსულოვნება ეროვნული სოციალური ენერგიის დადებითი ძალაა; ეს სულიერი ძალა საქართველოს მიმდებარე „ცარიელი“ სივრციდან მის მიმდებარე ატმოსფეროში, მერწყულისეული ენერგიის ძალებთან რეაქციაში, სწორედ, სოციალური ენერგიის ქმნადობის კანონზომიერების (დადებითი ძალა ერთიანდება დადებითთან, უარყოფითი - უარყოფითთან) შესაბამისად, ქართული ენის-ლაზარე ბგერების მეშვეობით, მყისიერად, სინათლის სიჩქარით, დედამიწის გარემომცველი თანავარსკვლავედის - მერწყულის სივრცეში ფიქსირდება. ანუ, ამ ასტრო-ფიზიკური პროცესის შედეგად მერწყულის თანავარსკვლავედიდან

დედამიწისაგან მომართული სულიერი ძალა (ე.ი. – არა მსოფლიო საერთაშორისო ურთიერთობების სისტემა) განსაზღვრავს დედამიწაზე ერის პოლიტიკურ-ეკონომიკური სისტემის არჩევანის ლეგალიზების საკითხს საერთაშორისო ურთიერთობებში; ე.ი. დღეს საქართველოს სახელმწიფო ხელისუფლება, როგორც ამას დემოკრატიული პრინციპი ითხოვს, ხელს უნდა უწყობდეს ზემოხსენებული ეროვნული ყრილობის პრეზიდიუმს, თუნდაც, მოსახლეობის სათანადო ინფორმაციით უზრუნველყოფაში; რამე თუ უზენაესი - ასტრო-ფიზიკური სოციალური განსაზღვრულობა ადამიანებმა უნდა აღვასრულოთ.

გამოყენებული ლიტერატურა

1. ჯორჯაძე აკაკი, მოვლენისა და საკუთარი თავის შესამეცნებლად, გაზ. „მეტი სინათლე“, N 49, 1999.
2. თაკალანძე ე., მ. თაქთქიშვილი, გონისა და, ზოგადად, არსის განვითარების ობიექტური კანონზომიერება - სახელმწიფოში ეროვნული ეკონომიკური რეფორმის საფუძველი, ჟ. „ეკონომიკა“, 2004, N 7-8, გვ. 37-57.
3. სამუელსონი პ., „ეკონომიკისი“ (სახელმძღვანელო), თბილისი, „ეკონომიკა და სამართალი“, 1992
4. Менькю Грегори Н., Принципы экономикс, 2-е издание «Питер». 2007.
5. Чинчараули Г., методические проблемы исследования экономических явления, Тб., 2008.
6. Чинчараули Г.Б., Политекономический аспект исследования воспроизводства рабочей силы, Тб., МГУ. 1984.
7. ჭინჭარაული გ., სოციალურ-ეკონომიკური ლექსიკონი, თბილისი, 2014.
8. ჭინჭარაული გ., ეროვნული პრობლემები, თბილისი, 2013.
9. თაკალანძე ე., ეკოლოგიური პრობლემა საზოგადოებრივ წარმოებით ურთიერთობებში, ოჯახის და ერის როლის იგნორირების შედეგი; ჟურნალი „მაკრო-მიკრო ეკონომიკა“, N 9, 2001.
10. ჯორჯაძე აკაკი, მარტივად და უბრალოდ, გაზ. „ძველი - ახალი სიტყვა“ N19 (173) 2015 .

References

1. Jorjadze Akaki, For the learning themselves and event, Journal "More Light", #49, 1999. (In Georgian Language) ;
2. Takalandze E., M. Taktakishvili, the objective pattern of the development of human intelligence and the essence - the basis for national economic reform in the country, journal "Economics", 2004, #7-8, pages 37-57. (In Georgian Language);
3. Samuelson P., "Economics" (text-book), Tbilisi, "Economics and Law", 1992.;
4. Gregory Mankiw N., Principles of Economics, 2nd edition "Peter" 2007; (In Russian Language);
5. Tchintcharauli G., Methodological problems in the study of economic phenomena, Tbilisi 2008. (In Russian Language);
6. Tchintcharauli G., Political-economical aspect of the research of the workforce reproduction, Tbilisi, MSU, 1984. (In Russian Language);
7. Tchintcharauli G., Socio-Economic dictionary, Tbilisi 2014. (In Georgian Language) ;
8. Tchintcharauli G., National problems, Tbilisi, 2013. (In Georgian Language) ;
9. Takalandze E., Ecological problems in the social and production relations ; the result of ignoring the role of the family and the nation; journal "Macro-Micro Economics", #9, 2001. (In Georgian Language) ;
10. Jorjadze Akaki, Easily and simply, journal "Old-New Word" N19 (173), 2015. (In Georgian Language) .

THE SOCIO-ECONOMIC WAY OF HUMAN INTELLIGENCE EVOLUTION

Eter Takalandze

PHD Doctor

Resume

The astra-physical social requirements of continuous enhancement of the level of public consciousness on earth, are grounded on the author's research (which are consistently published in the journal "Economics", 2000-2012, and are consistent with the Christian-Orthodox religious consciousness, moral principles) of the function of gradual development patterns of intelligence and the general sense of the essence in Astra-physical space (pattern "Lazarus").

In the previous article, the Christian millennium AD2 is considered as the human lifetime, during the fulfillment term of social requirements of men (nation-humanity). There is explained the need to upgrade the socio-economic formation, it's obtained to advance the thinking direction, this means public consciousness, - the need to improve the way to upgrade the quality of democratization in society, firstly in Georgia; it's presented the need of change of the material (capitalistic) socio-economic formation into non-material one.

Furthermore, there are explained the determinants of Georgia's national-human mission, because of it's geographical and physical location (homeland of language "Lazarus") in the Caucasus (Watershed mountainous).

Key words: Mind ; The Consciousness level of Public, human (nation, humanity); Socio-economic formation; 2nd millennium AD; Human (nation, humanity); The earth.